

Iamblichus, *Protrepticus* chapter IX
 text and *apparatus criticus* ed. DSH & MRJ 2013vi25

θ'. ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἔφοδος εἰς προ-
 τροπὴν κατὰ τὴν Πυθαγόρου ἀπόκρισιν, ἦν εἶπε τοῖς
 εν Φλιοῦντι πυνθανομένοις τίς ἐστι καὶ τίνος ἔνεκα-
 γέγονε· ταύτη γὰρ ἐπομένως συλλογιζόμεθα τὴν προ-
 τροπὴν ὅλην

-----[4.9-13]

"Ανωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως
 βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν
 οὔτωσί. τῶν γινομένων τὰ μεν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ
 τέχνης γίνεται, οίον οἰκία καὶ πλοίον (ἀμφοτέρων γὰρ
 τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστι καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ
 τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν· ζῷων γὰρ καὶ
 φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεται πάντα τὰ
 τοιαῦτα. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τύχην ἔνια γίνεται τῶν
 πραγμάτων· ὅσα γε μήτε διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' εξ ἀνάγκης γίγνεται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην
 γίνεσθαι φαμεν.

49.1

49.3

49.5

49.8

γοῦν

49.11

-----[49.1-11]

49.7 [τὰ] L || 9 γε F: [γε] L; γοῦν V; γὰρ R →

τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
 οὐδὲν ἔνεκα του γίγνεται, οὐδὲν εἴστι τι τέλος αὐτοῖς.
 τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος
 καὶ τὸ οὖν ἔνεκα (ἀεὶ γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀπο-
 δώσει σοι λόγον δι’ ὃν ἐγραψε καὶ οὐν ἔνεκα), καὶ
 τούτο ὅ τι βέλτιόν ἐστιν ἡ τὸ διὰ τούτο γιγνόμενον.
 λέγω δ’ ὅσων καθ’ αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὑγείας μὲν γὰρ ἱατρικὴν μᾶλλον
 ἡ νόσου κυρίως ἀνθείμεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας,
 ἀλλ’ οὐ τοῦ καταβάλλειν. πᾶν ἄρα ἔνεκα του γίγνεται
 τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τούτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον,
 τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίνεται ἔνεκα του· συμβαίη
 μὲν γὰρ ἀν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ γε τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγα-
 θόν, ἀόριστον δ’ αεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ’ αὐτὴν.

49.11

49.13

49.16

49.19

49.21

49.23

49.25

-----[49.11-25]

49.11 ἀπὸ <τῆς> τύχης VL || 12 τοῦ] τουτο L || 13 ἀπὸ <τῆς> τέχνης L || 14 τὴν <γραφικὴν>
 τέχνην Vitelli || 14 [τὸ] οὐ ἔνεκα L || 16 [ὅτι] Pistelli → || 16 τὸ διὰ τοῦτο] τὸ <οὐ> διὰ τοῦτο
 Kiessling; τὸ οὖν ἔνεκα Pistelli || 19 κυρίως] κυρίαν des Places || 19 οἰκοδομικὴν <αἰτίαν> Gigon || 21
 αὐτῆς <καὶ> τὸ Düring 1966: 409n53 || 24 κατά γε] γε κατά Düring || 25 δ’] γὰρ Gigon

ἀλλὰ μὴν τό γε κατὰ φύσιν ἔνεκά του γίγνεται, καὶ 49.26
 βελτίονος ἔνεκεν ἀεὶ συνίσταται ἡ καθάπερ το διὰ
 τέχνης· μιμεῖται γάρ οὐ τὴν τέχνην ἡ φύσις ἀλλὰ 49.28
 αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἐστιν ἐπὶ τῷ βιοθεῖν καὶ τὰ 50.1
 παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. τὰ μὲν γάρ
 ἔοικεν αὐτὴ δύνασθαι δι’ αὐτῆς ἡ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ 50.3
 βιοθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ παντελῶς
 ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις· ἔνια 50.5
 μὲν δῆπου τῶν σπερμάτων εἰς ὄποιαν ἐμπέσῃ
 γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννῶσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς 50.7
 γεωργικῆς τέχνης· παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ
 μὲν δι’ αὐτῶν ἀπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἀν-
 θρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατά 50.10
 τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν
 τροφήν. 50.12

[49.26-50.12]

49.26 μὴν <καὶ> Gigon || 27 [καθάπερ] Gigon → || 27 [τὸ] V || 50.4 καὶ] ἡ καὶ Segonds → || 5
 καὶ] τὰ Gigon || 6 <ἄν> ἐμπέσῃ Kiessling →

εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ 50.12
 ταύτης ἡκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν
 ἀπασαν ἔνεκά του γίγνεσθαι. τὸ γάρ ὄρθως γιγνό-
 μενον ἀπαν ἔνεκά του γίγνεσθαι θείημεν ἄν. οὐκοῦν 50.15
 τὸ γε καλῶς, ὄρθως· καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γίγνεται,
 γέγονε δὲ τὸ γεγονὸς τὸ γε μὴν κατὰ φύσιν ἀπαν 50.17
 καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ
 φύσιν γένεσις ἔνεκά του γίγνεται. 50.19

[50.12-19]

50.17 [μην] Ross → || 18 τῷ] ὦ V; ἡ Kiessling || 19 φύσιν < ... > γένεσις Vitelli →

καὶ τοῦτο ἴδοι 50.19
 τις ἄν καὶ ἀφ’ ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· οἷον εἰ 50.21
 κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἄν ὡς οὐ μάτην ἀλλὰ
 βιοθείας χάριν τῶν ὅμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπαυσίν
 τε παρέχῃ καὶ κωλύῃ τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὄψιν. 50.24
 οὐκοῦν ταύτον ἐστιν οὐ τε ἔνεκα γέγονε τι καὶ οὐ
 ἔνεκα δεῖ γεγονέναι· οἷον εἰ πλοῖον ἔνεκα τῆς κατὰ (25)
 θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίγνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.
 καὶ μὴν τά γε ζῷα τῶν φύσει 50.27
 γεγενημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τοπαράπαν ἡ τὰ βέλ-
 τιστα καὶ τιμιώτατα· διαφέρει γάρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν 51.1
 τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἴεται γεγενῆσθαι διά τινα
 φθορὰν καὶ μοχθηρίαν. τιμιώτατον δέ γε τῶν ἐν-
 ταῦθα ζῷων ἀνθρωπός ἐστιν, ὥστε δῆλον ὅτι φύσει 51.3
 τε καὶ κατὰ φύσιν γέγονε.

[50.19-51.6]

50.27 φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν> Vitelli → || 51.3 γεγενῆσθαι] γεγενῆσθαι Düring || 5 <ὅ> ἀνθροπος
 L

καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὄντων	51.6
οὐ χάριν ἡ φύσις ἡμᾶς ἐγένενησε καὶ ὁ θεός. τί δὴ τοῦτό ἐστι; Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, ‘τὸ θεάσασθαι’ εἰπε ‘τὸν οὐρανόν’, καὶ ἔαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς	51.9
φύσεως καὶ τούτου ἔνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον. καὶ Ἀναξαγόραν δέ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἃν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς	51.12
τὴν ἐρώτησιν, ὡς ‘τοῦ θεάσασθαι <u>τὰ περὶ</u> τὸν οὐ- ρανὸν καὶ περὶ αὐτὸν ἀστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον’, ὡς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδεὶν ἀξίων ὄντων.	51.15

--[51.6-15]

51.6-8 καὶ τί δὴ τοῦτο ἐστὶ τῶν ὄντων οὐ χάριν ἡ φύσις ἡμᾶς ἐγένηνης καὶ ὁ θεός; τοῦτο Πυθαγόρας ἔρωτώμενος etc., Zuntz → || 7-8 [τι δη] τοῦτο <μὲν> [ἐστι] Gigon || 8 ἔρωτώμενος <εν φιλοῦντι> Gigon || 13-14 [τὰ περὶ] τὸν οὐρανὸν καὶ <τὰ> περὶ Pistelli → || 13-14 οὐρανὸν καὶ περὶ αὐτὸν ἀστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον] οὐρανόν τὰ ἀστρα τὴν σελήνην τε καὶ τὸν ἥλιον Jaeger →

εἰ τοίνυν παντὸς ἀεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἐνεκα γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίγνεται τὰ γιγνόμενα, τὸ δ' οὐ ἔνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ φύσιν τοῦτο ἐστιν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὑστατὸν ἐπιτελεῖσθαι <u>παιρομένοις</u> τῆς γενέσεως συνεχῶς· οὐκ— οὖν πρώτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων λαμβάνει τέλος, ὑστερὸν δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχήν, καὶ πως ἀεὶ τὸ τοῦ βελτίου τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως. οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὑστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς τελευταίον ἡ φρόνησις· τούτῳ γὰρ ὑστατὸν ὄραμεν γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας ἀντιποιεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν· φρόνησις ἄρα τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστι τὸ τέλος, καὶ τὸ φρονεῖν ἔσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν. οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, δῆλον ὅτι καὶ ἐσμὲν ἔνεκα τοῦ φρονῆσαί τι καὶ μαθεῖν. καλῶς ἄρα κατά γε τούτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄν— θρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.	51.16
	51.19
	περατιουμένης
	51.22
	οὐκ
	51.24
	52.1
	52.4
	52.7

--[51.16-52.8]

51.20 παιρομενοις FV; περαιουμενης L, F² (in margin); περαιομένης R; περαινομένης Rome, Bibl. Angelica 77, Naples, Bibl. Naz. III-B-30 → || 23 πως ἀεὶ] πως οὐκ DSH+MRJ → || 23 τῆς γενέσεως] τῇ γενέσει Gigon || **52.2** μόνου] μόνον Gigon || 7 τὸ τῶν Scaliger

ἀλλὰ τοῦτο τὸ 52.8
 γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἔτερα φύσις,
 σκεπτέον ἵσως ὕστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν 52.10
 πρώτην ἡμῖν. εἰ γάρ εστι κατὰ φύσιν τέλος ἢ φρό—
 νησις, ἄριστον ἀν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν. ὥστε τὰ
 μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων 52.13
 ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν
 ἐν ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρουρήσεως· τοῦτο
 γάρ εστιν ἀκρότατον.

-----[52.8-16]

52.8 [τὸ] L || 9 πότερον] πρότερον V || 13 ἐν αὐτῷ FL] ἐν αὐτῷ V; ἀπ' αὐτῶν Zuntz, de Strycker → ||
 15 <τῇ> ψυχῃ Kiessling →

τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπι— 52.16
 στήμης ἔτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν
 εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὃσον διέστηκεν
 ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· διαφέρει γὰρ 52.19
 πλεῖστον. τὰ μὲν γὰρ δι’ ἔτερον ἀγαπώμενα τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ
 συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι’ αὐτά, καν ἀποβαίνῃ 52.22
 μηδὲν ἔτερον, ἀγαθὰ κυρίως· οὐ γὰρ δὴ τόδε μεν
 αἱρετὸν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι’ ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς
 ἄπειρον οἴχεται προιόν, ἀλλ’ ἰσταταί που. γελοῖον οὖν 52.25
 ἥδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντὸς ὠφέλειαν ἔτεραν
 παρ’ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ ‘τί οὖν ἡμῖν ὄφελος;’ καὶ
 ‘τί χρήσιμον;’ ἐρωτᾶν. ὡς ἀληθῶς γάρ, ὅπερ λέγομεν, 52.28
 οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδότι καλὸν καγαθὸν οὐδὲ τί
 αἴτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον.

-----[52.16-53.2]

52.28 ὅπερ] ὥσπερ Bywater, Rose || 52.28-53.3 λεγομεν [ουδεν . . . λεγομεν] L || 53.2 αἴτιον [τῷ]
 Pistelli || 2 καὶ συναίτιον <τί> Gigon

ἴδοι δ' ἄν 53.2
τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις
ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῇ διανοίᾳ κομίσειεν. 53.4
εκεὶ γάρ οὐδενὸς χρεία οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος
ἄν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ 53.6
θεωρεῖν, ὅνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
εἰ δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο
δικαίως ὅστις ἡμῶν ἔξουσίας γενομένης ἐν μακάρων 53.9
οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν; οὐκοῦν οὐ
μεμπτὸς ὁ μισθός ἔστι τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις,
οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν. ὥσπερ 53.12
γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὡς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν,
ἐν Ἀιδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως 53.14
ἐν μακάρων νησοῖς, ὡς ἔοικεν.

[53.2-15]

53.3 [Λέγομεν] Gigon || 6 δὲ] δὴ Renehan || 9 ἡμῶν] ἡμιν R || 11 ἔστι <ταῦτης> τῆς Gigon || 13
ῶσ<περ> R

οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν 53.15
μὴ φαίνηται χρησίμη οὖσα μηδ' ὠφέλιμος· οὐ γὰρ
ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι'
ἔτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἱρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει. 53.18
ὥσπερ γὰρ εἰς Ὁλυμπίαν αὐτῆς ἔνεκα τῆς θέας ἀπο-
δημούμεν, καὶ εἰ μηδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς (20)
ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἔστι
χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς
ληψόμενοί τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσ-
θέντες, πολλάς τε ἄλλας θέας ἐλοίμεθα ἀντὶ 53.23
πολλῶν χρημάτων· οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς
προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.
οὐ γὰρ δῆπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύναια 54.1
καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ
πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἔνεκα τοῦ θεάσασθαι
αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν
οὐκ οἰεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί. οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ 54.5
τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν ἐπὶ
τὸ φρονεῖν ὡς ἐπὶ ἀγαθόν τε ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ
τίμιον, καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὡς
πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. 54.8

[53.15-54.9]

53.23-24 προσθέντες] προσδόντες Diels || 24 <ἄν> ἀντὶ Arcerius ➔ || 54.1 <τοὺς μὲν> μιμουμένους
Rose || 7 τε] τι Kiessling